

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

са сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФІЯ, вторникъ 28 декемврий 1882.

БРОЙ 147.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 903.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Като взехме предъ видъ необходимостта да се остави на Народното Събрание нужното врѣме за подробното разгледване на бюджетно-проекта за идущата 1883 финансова година, и съгласно съ предложението на Нашия Финансовъ Министръ, направено Намъ съ доклада му отъ 28 декемврий 1882 год. подъ №. 33079,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да искаме отъ Народното Събрание да отпусне една дванадесета частъ отъ бюджета на идущата 1883 год. върху основитѣ на бюджета отъ текущата 1882 год.

II. Исполнението на това постановление възлагаме на Наштъ Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 28 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 33079.

Господарю!

Второто обикновенно Народно Събрание въ сесията отъ 1880 бѣше гласувало бюджета за 1881 година, сирѣчь за разстоянието на врѣмето отъ 1 януарий до 31 декемврий отъ 1881 година. Великото Народно Събрание, което се държа на сѣщата година въ Свищовъ, одобри повторението на тоя бюджетъ и за текущата 1882 година, сирѣчь за разстоянието отъ 1 януарий до 31 декемврий отъ тая година.

На тоя часъ третѣто Обикновенно Народно Събрание засѣдава въ Столицата и една отъ главнитѣ негови задачи е разгледванѣто на бюджета за идущата 1883 год.

Въ интереса на страната е да се даде на това Събрание нужното врѣме за да разгледва въ всичкитѣ тѣхни подробности приходитѣ и разносцитѣ на държавата и да се произнесе върху всеки единъ предметъ отъ бюджета слѣдъ пълно освѣтление.

Но понеже края на текущата година е почти на предвечерието и до тогава не е възможно на Събранието да разгледа съ нужното внимание казанния бюджетъ; а отъ друга страна, понеже правителството има отпуснати кре-

дѣти само до 31 декемврий отъ текущата година, за това имамъ честта да прося съизволението на Ваше Височество да се прибѣгне къмъ онова срѣдство, къмъ което се прибѣгва всекога въ подобни случаи, сирѣчь да се иска отъ Народното Събрание да се отпусне една дванадесета частъ отъ кредититѣ, за презъ идущата 1883 бюджетарна година, сирѣчь за презъ мѣсеца януарий отъ рѣчената година. Чрезъ това срѣдство правилния ходъ на държавната машина нѣма да се поколебае, а въ сѣщото врѣме Народното Събрание ще спечели врѣме да разгледва съ нужното спокойствие бюджетно-проекта, който му е представенъ.

Ако Ваше Височество сте съгласенъ съ това мое предложение всепокорнѣйше Ви умолявамъ да подпишете тука приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

София, 28 декемврий 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 907.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 декемврий подъ №. 33009,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се исплатятъ отъ суммитѣ за препращание и пренасяние държавни пари, глава III. § 18 ст. I, на текущия бюджетъ, 164 лева и 50 стотинки, на бившия членъ при Кюстендилский окръженъ съвѣтъ, Алексий Ангеловъ, за дву-кратното му пренасяние държавни сумми отъ Кюстендилското въ Софийското окръжно ковчежничество, презъ мѣсецитѣ: мартъ и априлий 1879 година.

Исполнението на настоящий указъ да възложимъ на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 24 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 33009.

Господарю!

Бившия членъ на Кюстендилский окръженъ съвѣтъ, Алексий Ангеловъ, презъ мѣсецитѣ мартъ и априлъ 1879 год. билъ командированъ на два пѣти да пренесе държавни сумми изъ Кюстендилското въ Софийското окръжно

ковчежничество, за която цѣль той израсходвалъ свои пари 52 лева и 50 стотинки, платени на колари, що сж носили тѣхъ, които пари още не му сж възвѣрнати, нито пакъ сж исплатени слѣдующитѣ се за тая командировка пропани, за които той ходатайствува да му се исплатятъ и възвѣрнатъ. Понеже намѣрвамъ ходатайството му за справедливо, то честь имамъ съ това най-покорно да помоля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите, чрезъ подписването приложения при това указъ, да се възвѣрнатъ реченному А. Ангелову горнитѣ 52 лева и 50 стотинки, израсходувани по пренасянитѣ държавни сумми, както и да му се исплатятъ слѣдующитѣ за два пѣти ходенъе отъ Кюстендилъ до София и обратно прогонни пари 112 лева, отъ Гл. III § 19 статия I на текущия бюджетъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 24 декемврий 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 882.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 декемврий 1882 год. подъ №. 553,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. При медицинский съвѣтъ да се състави комиссия отъ четири члена: трима по назначение отъ медицинский съвѣтъ а единъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

II. Обязанността на тази комиссия да е испитването до колко сж успѣли въ фармацевтическото искусство: онѣзи ученици за които е рѣчь въ § 16, 17, 18, 19, 20 и 21 отъ Временнитѣ Правила за устройството на аптеки въ България.

III. Онѣзи отъ въпроснитѣ ученици, които предъ комиссията издържатъ добъръ испитъ по фармацевтическото искусство, да имъ се дава свидѣтелство отъ сжщата комиссия въ удостовѣрение че получаватъ фармацевтическата степенъ „помощникъ аптекаръ“.

IV. Испълнението на настоящитѣ указъ се възлага на Нашитѣ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, Министръ на Народното Просвѣщение и Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 10 декемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписали: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Министръ на Народното Просвѣщение Теохаровъ.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриммъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 553.

Господарю!

Въ временнитѣ правила за устройството на аптеки отъ Гл. III § 16, 17, 18, 19, 20 и 21 се говори за аптекарски ученици; такива ученици трѣбва да има не по-малко отъ двама въ всѣка аптека и курсътъ на обучението имъ се смѣта, за свършившитѣ пѣленъ гимнази-

яленъ курсъ или реално училище — една година, а за другитѣ лица до 3 години; тия ученици, слѣдъ свършването на обучението си въ аптеки, могатъ да бждатъ проведени за усвършенствование въ фармацевтическото си искусство въ нѣкои университети на правителствена смѣтка.

Въ медицинский съвѣтъ сж доставени свѣдѣния че въ нѣкои аптеки сж свършили успѣшно курсътъ на обучението нѣколко аптекарски ученици; нъ тѣхната бждщность не е гарантирана съ нищо, отчасти, защото правителството не располага съ голѣми сумми, щото да може да проважда въ странство ученицитѣ; отъ друга страна, защото Русскитѣ университети не се съгласяватъ, на основание дѣйствующитѣ у тѣхъ закони, да приематъ такива ученици.

Като исхожда отъ това, медицинский съвѣтъ намира за цѣлесъобразно да се испитватъ такива ученици отъ една комиссия, състояща при медицинский съвѣтъ и съставена отъ четири члена: трима по назначението на медицинский съвѣтъ а единъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение. Ученицитѣ, които издържатъ нуждний испитъ, да имъ се дава степенъ помощникъ аптекаря. Тая мѣрка ще бжде полезна, защото ще увеличи числото на Българскитѣ аптекари. Въ послѣдствие, ако правителството ще располага съ срѣдства, такива аптекари ще могатъ да бждатъ испратени въ нѣкои странни университети за окончателно свършване фармацевтическото искусство и утвърждение въ по-висока фармацевтическа степенъ.

Вслѣдствие на горѣизложеното намирамъ за необходимо нужно да се постанови слѣдующето.

1. При медицинский съвѣтъ да се състави комиссия отъ четири члена: трима по назначение отъ Медицинский Съвѣтъ а единъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

2. Обязанността на тѣзи комиссия да е испитването до колко сж успѣли въ фармацевтическото искусство онѣзи ученици, за които е рѣчь въ § § 16, 17, 18, 19, 20 и 21 отъ Временнитѣ Правила за устройството на аптеки въ България.

3. Онѣзи отъ въпроснитѣ ученици, които предъ комиссията издържатъ добъръ испитъ по фармацевтическото искусство, да имъ се дава свидѣтелство отъ сжщата комиссия въ удостовѣрение че получаватъ фармацевтическата степенъ „помощникъ аптекаръ“.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най смиренно моля да благоволите да подпишете приложенитѣ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 8 декемврий 1882 година.

Подписали: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Министръ на Народното Просвѣщение Теохаровъ,
Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть,
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриммъ.

УКАЗЪ

№ 885.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 18 дек. 1882 год. подъ №. 9144,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпусне на Софийский окръжний управителъ за покривание разноси за до края на настоящата година допълнителенъ кредитъ за слѣдующитѣ нужди: за командировки на Софийский окръженъ съвѣтъ 1,970 лева 60 стотинки, за канцеларски разноси на сжщия съвѣтъ 300 лева и за канцеларски на управлението му 300 лева.

II. Казаннитѣ сумми да се взематъ изъ остатъцитѣ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за

настоящата 1882 година по надлъжнитъ §§ и ст. ст. сир. за командировки на съвѣта отъ § 9 ст. 3, за канцеларски на сѣщій съвѣтъ отъ § 9 ст. 2 и за канцеларски на управлението му отъ § 2 ст. 2.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 18 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 9144.

Господарю!

Софийскій окръжний управителъ съ рапортитъ си подъ №. 6907, 6908 и 6912, явява въ повѣренното менъ Министерство: 1) че подвѣдомственнитъ му окръженъ съвѣтъ има да плати сега: а) за командировки на окръжнитъ лѣкари Софийскій и Самоковскій до 500 лева; б) 1000 лева за командировки на членоветъ по оцѣнение новопостроенитъ здания въ окръжието; в) за командировки на дѣйствителнитъ и почетнитъ членове по събиране недоборитъ отъ прямитъ даждия въ Брѣзничката околия, по провѣряване броението на свинѣтъ въ окръжието, по измѣрванието на тютюня и лозята, по опредѣление границитъ на горитъ, които трѣбва да се взематъ подъ надзоръ на правителството и за други командировки около 1000 лева; освѣнъ това съвѣта предлага, че за командировки на дѣйствителнитъ и почетнитъ членове по набора на новобранцитъ, а сѣщо и на окръжнитъ лѣкари и за още други командировки, които би се оказали до новата година, ще е нужно още 1300 лева, тъй щото всичката сума за командировкитъ възлиза на 3800 лева, отъ които като се спаднатъ 1829 лева 40 стотинки, които съвѣта има още по бюджета, недостига до края на годината за тая цѣль 1970 лева 60 стотинки; 2) че сѣщій съвѣтъ, по причина на присъединението цѣлото Трънско окръжие къмъ Софийското, бѣ принуденъ да изхарчи доста значителна сума отъ канцеларскитъ му разноски за купуване долапи за архивата на бившия Трънскій окръжний съвѣтъ, тъй щото до края на настоящата година за посрѣщане необходимитъ канцеларски разноски той се нуждае отъ допълнителенъ кредитъ отъ 300 лева, и 3) че Софийското окръжно управление, вслѣдствие уголѣмяване окръжието, е било принудено да наеме повече писци и да харчи повече и за канцеларскитъ нужди, по причина на което, до края на годината това управление се нуждае отъ допълнителенъ кредитъ за тѣзи цѣль отъ 300 лева.

Вслѣдствие на това господинъ окръженъ управителъ ходатайствува да му се отпусне допълнителенъ кредитъ за горѣказанитъ нужди, за да може да исплати дълговетъ както и да посрѣщне необходимитъ разноски за до края на текущата година.

Като намирамъ ходатайството за справедливо, честь имамъ най покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и разрѣшите, щото да се отпусне на казаный управителъ исканитъ му допълнителни кредити, които да се покрятъ изъ остатъцитъ на повѣренното ми Министерство по бюджета за настоящата 1882 финансова година отъ надлъжнитъ §§ и ст. ст., сир. за командировки на съвѣта отъ § 9 ст. 3, за канцеларски на сѣщій съвѣтъ отъ § 9 ст. 2 и за канцеларски на окръжното управление отъ § 2 ст. 2.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно моля, да благоволите да подпишете предложениия тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 18 декемврий 1882 година.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№. 896.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 декемврий 1882 година подъ №. 3311, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Отпущатъ се двадесетъ и една хиляда лева за поддръжане персонала на Държавната Печатница и на „Държавния Вѣстникъ“ до края на текущата година и за исплащане поржчения отъ печатницата новъ материалъ.

II. Тая сума да се вземе отъ тазгодишнитъ приходи на Държавната Печатница.

III. Съ исполнението на настоящий указъ натоварва се Нашиятъ Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 22 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ

УКАЗЪ

№. 898.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 декемврий 1882 год. подъ №. 3313, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да утвърдимъ изработения отъ Нашия М на Народното Просвѣщение, „законъ за раздѣле учебнитъ окръзи“.

II. Да заповѣдаме да се обнародва тоя за „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйстви

III. Съ исполнението на настоящий указъ на се Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 22 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ

Законъ

за раздѣлението на учебнитъ окръжия.

Чл. 1. Българското Княжество се раздѣля на учебни окръжия, границитъ на които сѣ сѣщитъ, както и границитъ на административнитъ окръжия, споредъ закона за административното дѣление територията на Княжество България отъ 10 ноемврий 1882 година.

Чл. 2. Въ всеко окръжие има по единъ окръженъ училищенъ инспекторъ, сѣдалището на когото е въ сѣщій градъ, гдѣто се намѣрва окръжното управление.

Забѣлѣжка: Инспекторътъ на Софийското окръжие има единъ помощникъ.

Чл. 3. Настоящото дѣление ще се тури въ дѣйстви на 1 януарий 1883 година.

УКАЗЪ

№ 897.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 декември 1882 год. подъ No. 3312, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Отпущатъ се седемъ хиляди сто и шестдесетъ и два лева на Статистическото Бюро за исплащане разни предадени на Бюро отъ Държавната Печатница книги и цвѣтни хартии.

II. Тая сума да се истегли изъ опредѣлената въ текущия бюджетъ сума за непредвидени разноси на сжщото Бюро.

III. Съ изпълнението на настоящия указъ натоварва се Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 22 декември 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

П Р И К А З Ъ

№ 25.

Назначава се отъ 15 тек. мѣсець Димитрий Траилъичъ приврѣменно за учителъ по нотното пѣние въ държавната реална гимназия въ Варна съ годишна заплата три хиляди лева.

София, 22 декември 1882 година.

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 253.

Помощника на началника на отдѣлението при Военното Министерство, отъ Видинската No. 10 пѣша дружина поручикъ Тодоровъ, вслѣдствие командированието му въ Руссия, се отчислява отъ занимаемата му длъжностъ.

София, 15 декември 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералний Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 254.

Негово Височество благоволи да разрѣши да приеме и носи пожалованія отъ Негово Величество Румънския Кралъ, ордена „Румънска звѣзда“ 5 ст. на командира на Софийската No. 1 на Негово Височество дружина, подполковникъ Станицки.

София, 15 декември 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

No. 255.

Отъ Ловчанската No. 13 дружина поручикъ Велковъ, се уволнява въ четири мѣсеченъ отпускъ, по болестъ въ редѣнитѣ на Княжеството, като му се съхрани съдържанието.

София, 18 декември 1882 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

По Санитарната Часть.

П Р И К А З Ъ

№ 13.

Ревизията на аптекиѣ, произведена отъ началника на аптечната часть, показва че въ много аптеки въ Княжеството сж се забѣлѣжили упущения и неиспълнение на законитѣ, вслѣдствие на което, самитѣ аптеки въ тѣхното урѣждане стоятъ твърдѣ низко и причиняватъ затруднение на населението.

Обрацамъ вниманието на г-да аптекаритѣ и окръжнитѣ лѣкари върху слѣдующитѣ, общи почти въ всичкитѣ аптеки недостатѣци.

1. Окръжното подъ No. 280 отъ 8 февруар. 1882 год. за туряние звѣнци не се изпълнява.

2. Въ много аптеки нѣма именни печати на съдържательтъ.

3. Даване сигнатурки: бѣли, за вътрѣшно употрѣбление лѣкарства и жълти за вънкашно, съ копие на рецептътъ отъ заднята страна на сигнатурата, предписано съ окръжно No. 25 отъ 21-й септември 1881 год. не сж съблюдава въ всичкитѣ аптеки.

4. Въ нѣкои аптеки нѣма мѣдни, калаисани сждове за приготвяване отвари (Decocda).

5. Сжщо нѣма и необходимитѣ инфундирки съ захлупки за приговляване водни настоявания (infusa).

6. Пронизанитѣ книги почти въ всичкитѣ аптеки сж въ голѣмъ безпорядкъ; обикновенно е пронизана само рецептната книга; другитѣ, като за рѣчна продажба, за записване отпуснатитѣ отрови, и книга за внасяние всѣкидневно постѣпающитѣ пари сж не пронизани.

7. Въ нѣкои аптеки въ книгата зарѣчна продажба се записватъ подъ названиее „varia“ нѣколко отъ веднаждѣ отпуснати лѣкове, тѣй щото нѣма никаква възможность не само да се опредѣли колко е платено за отпуснатий лѣкъ, но и по колко и какви лѣкове се отпущатъ отъ аптеката.

8. Въ много аптеки въ материалната стая нѣма дулапъ за отровнитѣ лѣкове.

9. Нѣма и реактиви за опредѣление добротата на химическитѣ препарати.

10. Само въ нѣкои аптеки се намиратъ пилюлни машини за приготвяване хапове, като съ Ag No. O₃, Hg₂, J₂, Hgcl и други.

11. Много отъ аптекаритѣ се рѣководятъ по Австрийската и Французската фармакопейи, а не по Русската, предписана съ окръжно No. 25 отъ 21-й септември 1881 год.

12. Въ нѣкои аптеки не само че липсватъ необходимитѣ за лабораторията ашари, но тѣ „нѣматъ апаратъ за приготвяване дистилювана вода (дестилаторъ).

13. Въ нѣкои аптеки надписитѣ (вивѣскитѣ), сж на вратитѣ, и кога аптеката е затворена, нощемъ, тѣ не се виждатъ.

Предлагамъ на г-да аптекаритѣ да исправятъ тия недостатѣци въ продължение на три мѣсеца. Окръжнитѣ лѣкари се натоварватъ да бдятъ върху това и да рапортиратъ на Генералъ-Инспектора най късно до 15-й марта 1883 година, исправени ли сж горѣприведенитѣ недостатѣци; ония аптекари и окръжнитѣ лѣкари, които въ продължение на дадения срокъ не се съобразятъ съ настоящий приказъ, ще бждѣтъ привлечени къмъ отвѣтственность съгласно съ законътъ.

София, 11 декември 1882 година.

Подписалъ:

Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть,
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гримъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОКРЪЖНО

№. 31462.

До всичкитѣ Г. г. окръжни управители.

Вслѣдствие телеграммата на Плевненскій окръженъ управителъ отъ 10 того подъ №. 714, по въпроса за недвижимитѣ имущества на забѣгнжитѣ и незавърнали се още отъ бѣгство турци, Министерството на Финанситѣ въ разяснение указитѣ на Негово Височество подъ №. №. 155 и 810 отъ н. г. публикувани въ 22 и 135 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ ви съобщава, господине управителю, че отнеманието имотитѣ отъ притѣжателитѣ имъ, слѣдъ опредѣлений срокъ, се отнася само до ония, отъ категорията на полскитѣ, като: нивя, ливади, пасища бостани, а не и отъ втората категория, на тѣхъ названитѣ покрити стаяния отъ всекакви сгради и постройки. Това се доказва и отъ докладитѣ по спомѣнитѣ укази, такожде публикувани, гдѣто отнеманието става на основание на Турскій законъ за земитѣ, а именно членовѣтѣ му: 57, 68, 72 и 130, духътъ и мисльта на които ясно даватъ да се разумѣе, че за имотитѣ отъ втората категория, подобно ограничение не може се допусне.

София, 14 декември 1882 година.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секретаръ: Д. Поповъ.

Началникъ на Отдѣлението: Г. П. Шойлековъ.

Публично-административенъ Правилникъ

за сключване на договори и за задълженията, които се налагатъ на предприимачитѣ.

Продължение отъ миналий брой.

Чл. 13. Избиране приставници (summis) надзирателѣ на завода и работници. Предприимачътъ може да земе за приставници и надзирателѣ на завода само лица способни, които въ случай на нужда да му помагатъ и да го замѣстятъ въ водението и мѣренъето на работитѣ.

Инженерътъ има право да поиска промѣнението или испъжданъето на агентитѣ или работницитѣ на предприимача за непокорство, неспособностъ или за нечестностъ.

Между тѣмъ предприимачътъ е отговоренъ за измамата или лошото строенъе, които би станали отъ надзирателитѣ и работницитѣ му въ доставката и употрѣбението на материала.

Чл. 14. Количеството и качеството на работницитѣ. Числото на работницитѣ отъ всеко художество трѣбва да бѣде винаги съразмѣрно съ количеството на работитѣ, които се произвеждатъ. За да може инженера да провѣрва испълнението на това условие, предприимачътъ му представя, периодически и въ срокове назначени отъ него списъкъ за числото на всека категория работници.

Чл. 15. Плащане на работницитѣ. Предприимачътъ плаща на работницитѣ всека седмица. Въслучай на правилно удостовѣрено закъснение, управлението си запазва правото само то да заплати забавенитѣ надници на работницитѣ отъ суммитѣ принадлежащи на предприимача.

Чл. 16. Спомагателна касса за болнитѣ или ранени работници. Отъ суммитѣ, дължими на предприимача, се задържатъ 2% за съставянье, подъ контрола на управлението, помощъ за работницитѣ, които бихъ получили рани или болѣсти въ врѣме на работата, за вдовицитѣ или дѣцата имъ, и за посрѣщанъе разноски за доктори или за цѣрове, за религиозни обряди, като за погрѣбение умрѣли работници.

Останалата неупотрѣбена частъ отъ това задържанъе се връща на предприимача при свършванъе на предприятието.

Чл. 17. Разноски, които се зачисляватъ въ суммитѣ на стойността. Ако се окаже нужда да се исчерпи вода или за други работи, на които разноскитѣ не трѣбва да тегли предприимачътъ, той е длъженъ, ако се изисква, да достави нужнитѣ сѣчива и машини за извършванъето на работата.

Наемътъ и поддържанъето на тѣзи орѣдия му се плаща по цѣнитѣ, опредѣлени въ търга съ намаляванъе, или ако нѣма опредѣлени цѣни при търга, плаща му се по мѣстнитѣ цѣни.

Чл. 18. Сѣчива, орѣдия и други разноски непадаюци въ предприятието. Предприимачътъ е длъженъ да направи на свои разноски колиби и сушини и да достави кола, орѣдия, сѣчива отъ всекакъвъ видъ нужни за извършванъе на работитѣ, съ исключение на онѣзи, които сж изброени въ девиса.

Предприимачътъ е длъженъ да приготви тоже на свои разноски бараки (работилници), малки приврѣмenni мостове (до 5 метра), служебни пѣтища (chemins de servise) и да плати относящето се за тѣхъ обезщетение, да тегли разноскитѣ за освѣтление на работилницитѣ, и, ако се окаже нужда, всичкитѣ въобще дребни и непредвидени разноски, които се отнасятъ до предприятието.

Чл. 19. Каменоломни (кариери), означени въ девиса. Маториалътъ се вади въ мѣстата, указани въ девиса; въ случай на нужда предприимачътъ отваря на свои разноски нови каменоломни.

Преди да почне да вади материалъ, той е длъженъ предварително да се споразумѣе съ притежателитѣ, споредъ начина, опредѣленъ въ правилницитѣ и законитѣ.

Предприимача плаща, безъ право на потѣжванъе противъ управлението и съгласно съ законитѣ и правилницитѣ по тази частъ, всичкитѣ поврѣди, които сж станали отъ земањето или ваденъето, отъ принасяньето и депозирањето на материалитѣ.

Въ случай че девисътъ предписва да се вади материалъ отъ общински или държавни гори, предприимачътъ тѣ да се подчини на особенитѣ закони за горитѣ. Предприимачътъ е длъженъ всяки пѣтъ, когато се изисква отъ да оправдае испълнението на задълженията си, означени въ настоящия членъ, а така сжщо и заплащанъето обезщетенията относително направата на бараки и служебни пѣтища.

Чл. 20. Каменоломни, предложени отъ предприимача. Ако предприимачътъ поиска да промѣни показанитѣ въ девиса каменоломни съ други, които даватъ материалъ по качество припознато отъ инженеритѣ за равно съ условеното качество, позволява му се отъ управлението да ги експлоатира, и не му се наваля отъ цѣнитѣ на търга нищо отъ това, дѣто ще направи по малко разноски за ваденъе, принасянье и дѣланъе на материала.

Чл. 21. Запрѣщение търгуванъето съ извадени материалъ отъ означени каменоломни. Предприимачътъ безъ позволенъето на притѣжателя да търгува материала, който е извадилъ отъ каменоломни, експлоатиранъ отъ него по силата на даденото му отъ управлението право.

Чл. 22. Качество на материала. Материалътъ отъ всеки видъ трѣбва да бѣде отъ най добро качество, да бѣде добръ изработенъ и туренъ въ постройката споредъ правилата на художеството. Той не може да се употрѣби до като се не провѣри и приемне приврѣмненно отъ инженера или отъ неговия намѣстникъ. Обаче безъ да се гледа на това приврѣмненно приеманъе, до окончателното приеманъе на постройкитѣ, въ случай на измама на лошо качество или лоша направа, материала може да бѣде отхвърленъ по заповѣдь на инженера и замѣстенъ съ другъ отъ предприимача.

Чл. 23. Размѣри и расположения на материала и на работитѣ. Предприимачътъ не може отъ само себе си да введе никакви промѣнения въ проекта. При промѣненъето инженера, той е длъженъ да промѣни материалитѣ, които прави отъ ново работитѣ, на които разпорѣженията не сж съобразни съ девиса (срѣдъ).

Но, ако инженеритѣ признаятъ правени отъ предприимача, не вредни на вкуса, то тѣзи промѣнения материалитѣ, тогава предприимача нѣма никакво отговоренъе за изменение на цѣнитѣ, за дѣто е направилъ промѣна или за дѣто е употрѣбилъ материалъ по мѣрѣ и стойностъ по извършената работа.

Въ такъвъ случай мѣрението на материалитѣ, означенъ въ девиса.

Ако ли напротивъ размѣра на постройката е по-слабъ, или пакъ стойността на материала е по-малка, цѣнитѣ се спадатъ съразмѣрно.

Чл. 24. **Събарянето на вѣтхитѣ постройкиски.** Въ случай че предприемачътъ трѣба да събори вѣтхи постройки, материалътъ се премѣстя внимателно, за да може да се работи и употребѣи отново, ако стане нужда.

Чл. 25. **Намѣрени предмѣти при раскопването.** Управлението си запазва правото на принадлежност върху нѣщата, които се намѣрятъ при раскопване или събаряне здания и за това то ще обезщети предприемача за частнитѣ негови грижи.

То задържа тоже художественитѣ предмѣти отъ всекакъвъ видъ (антики и пр.), които би се намѣрили тамъ, и награждава когото се слѣдва, ако е умѣстно.

Чл. 26. **Употрѣбение на новъ материалъ или на такъвъ, който произхожда отъ събаряне здания принадлежаци на държавата.** Когато инженеритѣ, съгласно съ помнитѣ условия и съ девиса намѣрятъ за умѣстно да употребятъ новъ материалъ или такъвъ, който произхожда отъ събаряне на правителствени здания, на предприемача се плащатъ само разноситѣ за употребенитѣ надници, съгласно съ цѣнитѣ означени въ оцѣнителнитѣ листѣ, като му се задържи слѣдуемото спадание.

Чл. 27. **Недостатъци въ постройкитѣ.** Когато инженеритѣ се съмнѣватъ че въ сградитѣ има недостатъци на строенето, тѣ заповѣдатъ събарянето на съмнителната частъ на постройката, било въ врѣме на строенето, било по окончателното приемане на постройкитѣ.

Разноситѣ, които послѣдватъ отъ тая провѣрка, осъществява се за сметка на предприемача, когато недостатъка на постройкитѣ се удостовери отъ управлението и при

Чл. 28. **Загуби и поврѣди въ случай на непреодолима сила (force majeure).** Не се дава на предприемача никакво обезщетение заради голѣми загуби и поврѣди причинени отъ пожарение, непредвиждане, отъ лишение на средства отъ лошо управление (fausse manœuvre).

Обаче въ горѣказанното опредѣление не влизатъ случаитѣ отъ непреодолима сила (force majeure), които въ разстояние на 10 дни най-много отъ деня на приключението, предприемачътъ е съобщилъ, но въ този случай не може се даде на предприемача нищо безъ одобрение отъ управлението. Общитѣ Сгради.

Когато се даде отъ 10-то — дневния срокъ, предприемача не може да се даде нищо.

Чл. 29. **Сила за непредвиденитѣ оцѣнки при работитѣ.** Когато се даде на предприемача нужда да се направятъ работи, не предвиденитѣ или да се извади материалъ отъ работитѣ, тѣзи, що сж показани въ девиса, опредѣлятъ споредъ цѣнитѣ на веществитѣ, означени въ сметката или по уподобение на най-подходящитѣ на работитѣ постройки.

Въ случаитѣ, че нѣма никаква възможностъ за уподобение или оцѣнение, земаатъ се за сравнение текущитѣ цѣнитѣ.

Новитѣ цѣни, слѣдъ като се разискатъ отъ инженера предприемача поднасятъ се на одобрение на управлението на общитѣ Сгради.

Чл. 30. **Увеличение размѣра на работитѣ.** Въ случай на увеличение размѣра на работитѣ, предприемачътъ е длъженъ да слѣдува направата имъ до $\frac{1}{6}$ часть повече отъ общата сума на предприятието.

За да-го-го отъ граница, предприемачътъ има право да търга си.

Чл. 31. **Увеличение размѣра на работитѣ.** Въ случаитѣ на увеличение размѣра на работитѣ, предприемача се длъжи да притѣзня, ако това намаление на работитѣ е часть отъ общата сума на предприятието надмине шестата часть, то е нужно, възнаграждение въ случаитѣ на споръ това обезщетение да се постанови отъ постоянната окръжна комиссия за управленіе на общитѣ Сгради.

Чл. 32. **Увеличение размѣра на работитѣ.** Въ случаитѣ на увеличение размѣра на работитѣ, предприемача се длъжи да притѣзня, ако това намаление на работитѣ е часть отъ общата сума на предприятието надмине шестата часть, то е нужно, възнаграждение въ случаитѣ на споръ това обезщетение да се постанови отъ постоянната окръжна комиссия за управленіе на общитѣ Сгради.

се видоизмѣни значението на нѣкой видъ работи, така щото предписанитѣ количества разенствуватъ съ $\frac{1}{3}$ повече или помалко отъ количествата, записани въ подробната оцѣнка на постройката, при сключване на сметкитѣ предприемачътъ може да прииска за обезщетение, като се основава върху поврѣдитѣ, направени нему отъ видоизмѣнението въ сравнение съ предписанията на проекта.

Чл. 33. **Промѣнение на цѣнитѣ.** Ако презъ времето на предприятието цѣнитѣ се подигнатъ, тѣй щото цѣлата сума на разноситѣ за онѣзи работи, които оставатъ да се доискаратъ споредъ девиса се повишава съ 25% повече въ сравнение съ оцѣнката на проекта, търга може да се развали по исканьето на предприемача.

Чл. 34. **Свършено прекратяване или отлагание на постройкитѣ.** Когато управлението заповѣда да се прѣкратятъ свършено постройкитѣ предприятието се унищожавя немедленно. А когато предпише да се отложатъ тѣ за повече отъ една година, преди или послѣ почнуването имъ, предприемача има право да ище унищожението на търга безъ да губи правото си за обезщетение, което както въ този, тѣй и въ други случай, може да му се даде ако е умѣстно.

Ако работитѣ сж вече наченжти, предприемача може да поиска да се пристѣпи незабавно къмъ приврѣменното приемане на извършенитѣ работи а слѣдъ истичанието на срока на гаранцията, той може да иска окончателното имъ приемане.

(Слѣдва)

Поправка. Въ около 200 листа отъ 145 брой на първата страница второй стълбецъ у 8-й редъ отъ горѣ намѣсто § 3 статья 2 напечатано е статья I та молимъ да се поправи.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Р ѣ ш е н и я.

Засѣдание С отъ 17 Юля т. г.

Прѣдмѣтъ:

Начинътъ за покриване дефицита по десетъка. Г-нъ Министръ на Финанситѣ съ отношението си отъ 16 Юля т. г. увѣдомява Съвѣта, че отъ полученитѣ въ Финансовото Министерство вѣдомости за даждието, което населението ще плати прѣзъ текущата 1882 година въ пари, вмѣсто десетъкъ въ натура, се види, че общата сума на това даждие ще се въскачи на $9\frac{1}{2}$ до 10 милиона лева. А отъ свѣдѣнията за повредитѣ, причинени на сѣидбитѣ отъ градушка, наводнения и бури, се оказва, че ще е потребно да стане намаление на горнята сума приблизително съ 800,000 лева; така щото общия сборъ на даждието, слѣдъ спаданьето на загубитѣ, ще се равняе на 9,000,000 и ще има дефицитъ отъ 1,000,000 лева. Г-нъ Министръ искава мнѣние тоя недоимъкъ да се покрие, като се распрѣдѣли съразмѣрно на вситѣ жители земледѣлци, които не сж прѣтърпѣле никакви загуби. Тая мѣрка г-нъ Министръ не намѣрва обрѣменителна, защото тѣзгодишния урожай е твърдъ изобилень и понесената отъ 5, 6 села загуба въ едно окръжие лесно ще се попълни отъ другитѣ села на цѣлото окръжие, както и загубата на петъ или шестъ лица отъ една община неосѣтно ще може да се заплати отъ цѣлата община. Съвѣтътъ, като намѣри, че приведенитѣ отъ г-на Министра мотиви сж напълно справедливи, по вишегласие, съ 9 противъ 1 гласъ, прие:

Разрѣшава да се увеличи съ 10% данъка на десетъка, за да се покриятъ загубитѣ на земледѣлцитѣ.

Засѣдание СІ отъ 19 Юля т. г.

Прѣдмѣти:

1) Ходатайството, за да сключи Руссенското общинско управление заемъ отъ 100,000 лева. Г-нъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла при отношението си отъ 17 Юля т. год. подъ No. 5815 прѣпраща въ Съвѣта предложение на Руссенското общинско управление отъ 27 Май No. 76 относително сключваньето заемъ въ раз-

отъ 100,000 лева за отчуждаване частни имоти по прилагане въ дѣйствиe градския планъ, а така сѣщо и второ постановление No. 82, съ което се разяснява първото. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че тоя въпросъ изисква прѣдварително изучаване, рѣши:

Дѣлото по сключването заемъ отъ Руссенското общинско управление да се прѣдаде за изучаване въ Финансово-Икономическата Секция.

Засѣдание III отъ 20 Юлия т. г.

Прѣдмѣти:

1) Прѣдложението да се увеличатъ стипендиитѣ въ Вратчанското и Шуменското Педагогически училища. Г-нъ Министръ на Просвѣщеніето съ отношението си отъ 19 Маия подъ No. 1773 явя, че опредѣленитѣ въ бюджета стипендии въ размѣръ отъ 40 лева мѣсечно за стипендиантитѣ въ Вратчанското и Шуменското педагогически училища се оказале малки и не достигале на ученицитѣ за да си набавятъ книги и други учебни пособия. Това като съгледале Вратчанскитѣ граждани, за да не испаднатъ ученицитѣ въ лишението отъ достатъчната си прѣхрана, давале имъ различни пособия. Като за доказателство на това г-нъ Министръ посочва и факта, че прѣзъ минжлата учебна година, ако и да биле опрѣдѣлени за рѣченитѣ училища 75 стипендии, не се явиле достатъчно ученици да заематъ тия стипендии. Той моли Съвѣта да искаже мнѣнието си, да ли могатъ се угоднѣти стипендиитѣ при поменжтитѣ по-горѣ специални училища прѣзъ идущата учебна година, ако не на 50, то поне на 45 лева мѣсечно. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че живѣенъето въ Враца и Шуменъ е много по-евтино отъ онова въ столицата, гдѣто на стипендиантитѣ не се дава по-много отъ 40 лева, едногласно рѣши:

I. Да се увѣдоми Министерството на Просвѣщеніето, че Държавниятъ Съвѣтъ не намира основание за угоднѣване стипендиитѣ въ педагогическитѣ училища въ Враца и Шуменъ; но при това

II. Министерството въ нужда може да купува учебници, отъ които да могатъ да се ползватъ ученицитѣ, които да ги връщатъ въ училищната библиотека, слѣдъ като мине потребността отъ тѣхъ.

2) Правилникътъ за атрибутитѣ на Министерството на Общитѣ Сгради. Г-нъ Министръ на Общитѣ Сгради съ отношението си отъ 17 Юлия т. г. подъ No. 191 прѣвраща въ Съвѣта рѣчевия правилникъ, придруженъ съ единъ списъкъ на сградитѣ, на които строенъето, поправката и поддръжката ще се извършватъ отъ повѣренното нему Министерството. Съвѣтътъ като взе прѣдъ видъ: 1) че споредъ § 2 отъ правилника му подобни на горното прѣдложение трѣбва да се внасятъ съ Княжески указъ, и 2), че правилникътъ за Министерството на Общитѣ Сгради трѣбва да е придруженъ съ опрѣдѣления личенъ съставъ на това Министерството, съгласно съ постановлението отъ 11 Февруария, по вишегласие рѣши:

I. Да се повърне прѣдставеній правилникъ отъ Министерството на Общитѣ Сгради за атрибутитѣ му, за да се внесе съ Княжески указъ, съгласно съ § 2 отъ правилника и § 19 п. д отъ устава на Държавния Съвѣтъ и заедно съ него

II. Да се внесе и штата на новото Министерство за разгледване въ Държавния Съвѣтъ, съгласно съ рѣшението му отъ 11 Февруария т. год.

3) Прощението отъ жителетѣ на г. Златица, за да имъ се отстъпи арендата отъ Клисекювското пастбище за поддръжане училищата. Просителетѣ казватъ, че отъ послѣдната война насамъ българското население въ града имъ се значително угоднѣло чрѣзъ заселванието на 350 домочадия прѣселенци и за сега училищата имъ се посѣщавале — мъжкото отъ 190 и дѣвическото отъ 100 ученици. До сега тѣ съ голѣми усилия, събирале отъ населението до 12 хиляди гроша годишно за поддръжанъето на тие училища. Но за на прѣдъ тая помощъ, която станжла отеготителна за населението, не само че било невъзможно да се събира, но и суммата 12 хиляди гроша не щѣла да стига, за да се условия потребний учителски персоналъ. Златишката община, като нѣмала никакви недвижими имоти, отъ които да искарва какъвъ да е доходецъ отъ една страна, а заселенитѣ въ града прѣселенци, като вситѣ сѣ твърдѣ бѣдни и не ще могатъ да помагатъ за училищата въ течение на нѣколко години, докѣмъ се позамогнатъ отъ друга моли да ѣ се устъпи за нѣколко години само арендата отъ правителственното пастбище въ Клисекювския балканъ. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че просбата е отъ такъвъ характеръ, за разрѣшението на която само Народното Събрание е компетентно нѣкои свои приходи да отстъпи на общини, едногласно рѣши:

Да се каже на просителетѣ да се отнесатъ до Министерството на Просвѣщеніето, за да искатъ помощъ за училищата си.

Прощението отъ прѣселенцитѣ изъ Македония и Тракия въ гр. Златица. Просителетѣ явятъ на Съвѣта, че сѣ се заселиле въ гр.

Златица още прѣзъ 1878 год., като избѣгнжле ограбени и съблечени отъ опустушеното си отъ Турцитѣ родно мѣсто. При всичко че тѣ много се нуждаяле отъ помощъ, до сега Правителството, за облекчение колко-годѣ бѣдното имъ състояние, дало имъ само по единъ волъ на двѣ семейства. Но като нѣмале земя за обработване, тѣ не могле ни себе, нито добитъка си да прѣхранватъ и се бориле до сега съ глада, който за на прѣдъ щѣлъ да имъ наддѣлае, защото съ 5 гроша надница не било възможно да се прѣхранва 7-членно семейство, което си нѣма нищичко и всичко му е на купило. По-нататкъ просителетѣ явятъ, че Правителството надѣлило съ волове и съ земя за обработване злочеститѣ прѣселенци въ други окрѣжия, като имъ се отпусчале заемообразно и храна и пари отъ земледѣлческитѣ каси, а на златишкитѣ нищо подобно не било направено. Слѣдъ многото имъ и чести оплаквания, бивший Софийски окрѣженъ управителъ, като билъ въ Златица, самъ лично видѣлъ и подробно изучилъ окаянното имъ положение и обѣщаль имъ да възбуди въпросъ, Правителството да купи турски земи, каквито достаточо се намѣрватъ въ Златишко и да имъ ги разподѣли; но дори до сега нищо не послѣдвало. Просителетѣ най-сетнѣ молятъ поне за осъществението на това обѣщание да се направи по-скоро нужното распорѣждане; защото, ако и да има много турски имущества, като къщи, ниви, ливади и пр., които би могле да се купятъ съ евтина цѣна, мнозина по-богати жителѣ отъ близосѣдния градъ Пирдопъ не само накупили широки пространства отъ изселившитѣ се Турци, ами отивале чакъ въ Едрене и тамъ или прѣкупувале или ставале пълномощници, за да продаватъ имотитѣ на отсъствующитѣ бѣжанци турци, така щото такива господа располагале вече съ хиляди дюлюме работна земя въ г. Златица, а за прѣселенцитѣ, ако се не побърза, не щѣло да остане нито педа земя. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че горѣприведената просба е отъ компетентността на Финансовото Министерство, едногласно рѣши:

Да се каже на просителетѣ да се отнесатъ съ просбата си за помощъ въ земледѣлческото имъ подобрѣние до Министерството на Финанситѣ.

Отъ Военното Министерство.

Военното Министерство, по заповѣдь отъ господина Военнаго Министра, извѣстява за знание, че всичкитѣ заявления за постѣпление въ Русскитѣ военноучебни заведения Български възпитанници ще се зематъ въ внимание отъ Императорския Глагенъ Штабъ само по ходатайството на Военното Министерство, които се приематъ отъ послѣдното до началото на учението въ казаннитѣ заведения, т. е. въ течението на май, юний и юлий мѣсеци.

Началникъ на Отдѣлението Капитанъ Татаринъвъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Для составленія Исторіи Болгарской арміи Военное Министерство Княжества въ ноябрѣ мѣсяцѣ сего года, при посредствѣ газетъ, обратилось ко всѣмъ лицамъ, имѣющимъ въ своихъ рукахъ матеріалы для подобной исторіи съ просьбою: выслать таковыя матеріалы въ Военное Министерство для извлеченія изъ нихъ свѣдѣній, необходимыхъ для Исторіи Болгарской арміи. Министерство при этомъ приняло на себя обязательство хранить въ секретѣ и приславшаго, если онъ самъ того пожелаетъ и, по преценіи надобности, вернуть означенные матеріалы владѣльцамъ.

По настоящее время на вызовъ Министерства уже отозвались:

Одесское Болгарское настоятельство.

Полковникъ де Прерадовичъ.

Поручикъ Минихъ, и

Господинъ Д. П. Оджаковъ.

Военное Министерство увѣдомляя настоятельство и упомянутыхъ лицъ о полученіи присланныхъ ими матеріаловъ, приноситъ имъ искреннюю свою за нихъ благодарность и вновь обращается съ покорнейшею просьбою ко всѣмъ прочимъ лицамъ, владѣющимъ подобными матеріалами, сообщить таковыя Военному Министерству, адресуя письма и посылки въ гр. Софію, Военному Министру Генералъ-Маіору Барону Каульбарсу.

Отъ медицинското управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2633.

На 10 януарий идущата година ще стане търгъ въ запечатани пликосе за доставяние медикаменти въ фармацевтическото депо.

Количеството и качеството на лѣкарствата може да се види всѣкой день отъ 12 до 2 часа, освѣнъ празниците, въ помѣщеніето на депото Цариградска улица домъ на г-жа Моллова.

Главенъ Лѣкаръ: Д. Молловъ.

Секретаръ: А. Мановъ.

Отъ Софийското градоначалство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 3189.

На 18 текущаго, въ гостоприемницата „Сърбия“, умръ Царибродскій житель Сотиръ Станковъ, при когото се намѣрихъ слѣдующитѣ вещи: 1 прѣстенъ златенъ, 1 прѣстенъ сребренъ (souvenir de mehadia), 1 ланцъ за часовникъ съ сребренъ медалионъ, 1 бройница седефена, 2 копчета за риза сребрени, 1 ножче, 4 ключа за кюфари и 1 халатъ.

Горѣизложеното обявямъ за знание на родителитѣ или наслѣдницитѣ на покойнитѣ, които, снабдени съ свидѣтелство отъ общината си, да се явятъ въ управленіето ми за да приематъ горѣозначенитѣ вещи.

София, 22 декември 1882 год.

Градоначалникъ: Карновичъ.

Секретаръ: М. Лингоровъ.

Видинскій окр. упр. съвѣтъ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 780.

Видинскій окрѣженъ управит. съвѣтъ обявлява за знание, че отъ днесъ до 30 тек. декември освѣнъ въ неприштественитѣ дни въ канцеларията му ще се произвожда наддавателенъ търгъ за отдаваніето подъ аренда за отъ 1 януария 1883 г. до 1 януария 1884 год. правото отъ интисапа (по два процента) отъ продаване домашенъ едъръ добиткъ въ градъ Видинъ.

Г-да жалающитѣ да го зематъ, се умоляватъ даприсѣтствуватъ на окончателния търгъ (на 30 т. декември) който ще се свърши сѣщій день, на 4 часа слѣдъ пладнѣ.

Видинъ, 17 декември 1882 год.

Предсѣдатель: Е. Каменовъ.

Членъ Секретаръ: З. Игнатовъ.

1—(1746)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 782.

Видинскій окрѣженъ управит. съвѣтъ обявлява за знание, че ще отдаде подъ аренда чрезъ наддавателенъ търгъ, слѣдующитѣ правителственни имоти:

1) една воденица въ с. Дражинци Белоградска околия;

2) една воденица въ с. Д. Чишликъ Белоградска околия;

3) една воденица въ с. Протопопинци Белоградска околия;

4) една крѣчма въ с. Чупрена Белоградска околия;

5) седемъ ниви въ Белоградска околия.

Окончателния търгъ ще се произведе на 30 т. декември въ г. Белоградчикъ въ канцеларията на господина околийскій началникъ.

Видинъ, 18 декември 1882 год.

Предсѣдатель: Е. Каменовъ.

Членъ Секретаръ: З. Игнатовъ.

1—(1747)—2

Софийско окрѣжно управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 7134.

Понеже сполученитѣ цѣни за отдаденитѣ отъ Софийскій окрѣженъ управителенъ съвѣтъ подъ наемъ вакуфски имоти, за 1883

година сѣ твърдѣ ниски и слѣдователно не можатъ да се утвърдятъ, то съ настоящето извѣстия се на интересующитѣ се лица, че ще се откриятъ повторително търгове за отдаваніето всичкитѣ вакуфски и на избѣгнѣлитѣ Турци имоти, находящи се въ Софийското окрѣжие, а именно: На 28-й и 29-й декември т. г. за всичкитѣ вакуфски и на избѣгнѣлитѣ Турци имоти, находящи се въ г. София, въ залата на Соф. окр. управителенъ съвѣтъ.

За имотитѣ находящи се въ Софийската Златишката, Самоковската, Трънската, Бръзничката и Царибродската околии, на 30-й и 31-й сѣщій мѣсець въ околийскитѣ управления, а въ гр. Етрополъ въ градското общинско управление.

Търговетѣ ще траятъ отъ часътъ 10 прѣди пладнѣ до 3 слѣдъ пладнѣ.

София, 20 декември 1882 год.

И. Д. Управителъ: Г. Вълчановъ.

Секретаръ: Ивановъ

3—(1743)—3

Севлиевскій окрѣженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2935.

Севлиевскій окрѣженъ съдъ, на основание опредѣленіето си отъ 11 декември 1882 год. подъ №. 512 и ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, дири отклонившитѣ се отъ предварителното дирение Иото и Иванъ жители изъ Македония, обвинени като съучастници въ разбойническо нападение въ село Мангалий, (Ловченска околия).

Иото има рѣстъ високъ, безъ брада и мустащи, а Иванъ е нискъ рѣстъ, мустащи едвამъ захванали да никватъ и е безъ брада. Тѣзи и двамата сѣ работили на моста въ село Сопотъ, (Плѣвненскій окрѣгъ).

Който узнай гдѣ се намиратъ рѣченитѣ обвиняеми се задлѣжатъ да извѣстятъ на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да ги препроводятъ въ гореказанитѣ съдъ.

Севлиево, 15 декември 1882 год.

Предсѣдательствующий: А. Биссеровъ.

Секретаръ: С. Георгиевъ.

1—(1740)—3

Софийскій окрѣженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 8826.

Соф. окрѣж. съдъ, по гражданското си отдѣление на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Махмудъ Абдиевъ Шишковъ, житель отъ с. Мирково Златишка околия, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ да се яви въ съдътъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ растояние на четири мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срѣщу него искъ отъ Георги Франга, живущъ въ г. София за 12,600 гроша.

Въ случай че Махмудъ Абдиевъ Шишковъ, не се яви на означения день, то съдътъ ще постѣпи съгласно съ ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

София, 23 ноември 1882 год.

Предсѣдатель: С. Малинковъ.

Подсекретаръ: П. Драгулевъ.

2—(1623)—3

Кюстендилскій мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 708.

Кюстендилскій мировий съдия на основание статья 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава турчинътъ Сюлейманъ Хюсеиновъ отъ село Берсинъ Кюстендилска околия, а по настоящемъ живущъ въ село Царово-Село (Македония) да се яви въ този съдъ, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ, отъ

деньтъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срѣщу него искъ отъ Фелю Бохоровъ отъ г. Кюстендилъ, за 330 гроша.

Въ случай на неявяваніето му слѣд. истичаніето на горѣказания срокъ, ще се пристѣпи къмъ разглеждане, на дѣлото съгласно съ чл. 115 и 116 отъ сѣдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ съдии.

Кюстендилъ, 2 декември 1882 год.

Мир. Съдия: П. К. Ивановъ.

Секретаръ: Д. М. Порожановъ.

3—(1698)—3

ПРИЗОВКА

№. 709.

Кюстендилскій мировий съдия на основание статья 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава турчинътъ Джафиръ Бей бившии каймакаминъ въ гр. Самоковъ, а сега живущъ въ гр. Едрене (Турско), да се яви въ този съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ. въ четири мѣсеченъ срокъ, отъ дня на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срѣщу него искъ отъ Евлампия Моухина ж. въ г. Самоковъ, за 1621½ гроша.

Въ случай на неявяваніето му слѣдъ истичаніето на горѣказания срокъ, ще се пристѣпи къмъ разглеждане на дѣлото съгласно съ чл. 115 и 116 отъ сѣдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ съдии.

Кюстендилъ, 2 декември 1882 година.

Мировий съдия: П. К. Ивановъ.

Секретаръ: Д. М. Порожановъ.

3—(1699)—3

Ени-Кьойскій мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 4107.

Ени-Кьойскій мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 и 116 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившии Ени-Кьойски житель Еминъ Чаушъ Ибраимовъ, по настоящемъ живущъ въ с. Ченгене-Сарай, Едрински Велиятъ (Турция) да се яви въ повѣренното нему мирово сѣдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявений отъ Русси Каровъ житель изъ с. Ени-Кьой искъ 2400 гроша.

Въ случай на неявяваніето, ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

с. Ени-Кьой, 8 декември 1882 год.

Мировий Съдия: Урумовъ.

2—(1725)—3

ПРИЗОВКА

№ 5455.

Свищовскій мировий съдия, съгласно чл. 114 и чл. 115 § 3. отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Турчинътъ Молла Амишъ Сюлеймановъ бившии житель отъ с. Хибазли Свищовска околия а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се прѣдстави въ съдътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на шесть мѣсеца отъ деньтъ въ който стане послѣдното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявений срѣщу него, отъ Свищовската зимледѣлческа касса, искъ за 1200 гроша и лихва ло 9% за година отъ 7 мартъ 1877 год. до деньтъ на исплащаніето имъ; въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Свищовъ, 20 октомври 1882 год.

Мировий Съдия: В. Д. Марковъ.

Секретаръ: П. Т. Тортомановъ.

3—(1477)—3